



Mijn verhaal

Over mij en over jou

Op zoek naar vrijheid, liefde, rust en geluk

Mijn leven heeft geleid naar vrijheid – in alle opzichten. Dat is altijd het allerbelangrijkste voor me geweest. En ik wist dat het kon! Het was een rocky road, hier naar toe. En het begon en eindigde met mij, zelf.

Ik was alleen. En ik was bang. Ik dacht dat ik het verkeerd deed.

Ik wist niet precies wat ik deed, maar goed was het niet in elk geval.

Ik deed enorm mijn best. Probeerde en probeerde. Maar uiteindelijk maakte het niks uit. Mijn eigen gevoel, dat ik zelf, van binnen, mijn kern, verkeerd was, scheen overal doorheen. De angst ervoor.

Het overschreeuwen ervan. Het verdriet. De worsteling.

Anderen zagen het ook. En haakten aan. Ook zij vonden dat ik verkeerd was. Dat was een mooie match dus. Samen speelden we het honderden keren uit. Een andere jas, een ander thema. Met soms de meest vernuftige vermommingen.

Elke keer opnieuw vertrouwde ik niet op mezelf.

Elke keer opnieuw probeerde ik te pleasen.

Elke keer opnieuw koos ik voor overleven in plaats van voor leven.

Elke keer opnieuw.

Elke keer.

Elke fucking keer.

Ik had ook een ander stuk van binnen

Daar geloofde ik in mezelf. Dat stuk wist wel wie ik was. Dat stuk wist ook wie de anderen waren. Ze zag het allemaal. Maar ze kon zich niet altijd verstaanbaar maken. Of ze maakte zich verstaanbaar, maar werd overruled.

Door redenatie.

Door logica.

Door aanpassen aan ideeën over hoe het hoort.

Dat laatste, vooral

Je moet toch aardig zijn (ook al ben je eigenlijk boos)?

Je moet toch blijven proberen (ook al heb je geen zin)?

Je moet toch alles geven (behalve aan jezelf, want dat is egoïstisch)?

Je moet toch het beste blijven zien (en de rest geen aandacht geven)?

Je moet toch focussen op het goede (want anders is het je eigen schuld)?

Je moet toch tevreden kunnen zijn (en dat knagende gevoel negeren)?

Je moet toch altijd weer een kans geven (ook al geloof je er niet meer in)?

Je moet toch de anders ruimte respecteren (maar niet je eigen space claimen)?

Maar ik had een missie: ik wilde vrij zijn

Ik wist ergens, diep van binnen, dat ik dat het aller- aller- allerbelangrijkste vond van alles.

Belangrijker dan aardig gevonden worden. Belangrijker dan goed te zijn.

Belangrijker dan normaal te zijn.

Dus ik las en leerde en onderzocht en ervaarde. Elke keer een stap verder. Elke keer een onzichtbaar plafond doorbroken.

En iedere beslissing die ik nam, die goed was voor mij, die recht deed aan wie ik was, mijn visie, mijn waarheid, mijn werkelijkheid, mijn zijn, elke beslissing droeg bij aan een stukje meer.

Meer eigenwaarde.

Meer echtheid.

Meer mezelf.

Meer vertrouwen.

Meer liefde voor mezelf.

Vooraf dat laatste.

Andersom werkte het ook: hoe meer ik van mezelf hield, hoe meer ik mezelf toestond beslissingen te nemen die goed waren voor mij.

En zo groeide ik, organisch, linksom en rechtsom
Ik ben in 1000 stukjes gebroken. Om mijn missie van vrijheid te kunnen
voldoen heb ik de puzzelstukjes weer bij elkaar gezocht.

Ik ben dan ook blij met elke gebeurtenis, elke moment. Want alles, elke
ervaring heeft me geleid naar mijn puzzelstukjes. Alles heeft me geleid
naar heelheid.

En in mijn puzzelstukjes zoektocht merkte ik dat ze voor mijn neus
lagen. Of juist gezegd: van binnen. Al die tijd al. In feite hoefde ik niet
eens te zoeken.

Maar wat ik wel moest doen, was de lagen die erover heen lagen, eraf
trekken.

Lagen van schuldgevoel

Lagen van schaamte

Lagen van oordeel

Lagen van oude pijn

Lagen van ideeën en manieren en overtuigingen en gedragingen



Weet je wat zo grappig was?

Onder al die lagen bleek ik gewoon heel te zijn. Al die tijd al.

En nu ben ik er voor jou

Jij, voor wie aanpassen aan 'de regeltjes' niet (meer) werkt, en je *moet* dus wel echt van binnen naar buiten gaan, omdat je zodoende ook geen energie meer krijgt van de consensus.

Iemand die helemaal buiten de consensus je eigen pad en flow creëert.

Iemand die zich wil herinneren.

Vrij wil zijn.

Iemand die het leven wil leven, van binnen naar buiten. Zoals een bloem zich ontvouwt.

Geen regels, maar jouw onbegaande pad

Geen guru's, maar jouw eigen innerlijke leider

Geen roze bril, maar jouw pure echtheid

De complete hele waarheid van jou

xx
Marieke



Let's walk with clarity
upon this world